

Arrest

nr. 344 703 van 13 april 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. BECKERS
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 23 juni 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 16 mei 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 26 juni 2025 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 6 maart 2026.

Gelet op de pleitnota van 6 maart 2026 ingediend door de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 juni 2017 diende verzoekers een visumaanvraag in voor een lang verblijf in België. Op 18 augustus 2017 werd hem een studentenvisum verleend. Op 16 september 2017 kwam verzoeker het Rijk binnen. Hij werd in het bezit gesteld van een A-kaart, die telkens werd verlengd tot 31 oktober 2024. Nadien diende verzoeker geen aanvraag tot verlenging van zijn verblijfsmachtiging als student meer in.

Op 16 mei 2025 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan verzoeker ter kennis gebracht op 23 mei 2025. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“De heer die verklaart te heten(1):

naam: E. F., E. C.,

geboortedatum: (...)1971
geboorteplaats: (...)
nationaliteit: Kameroen

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :

Artikel 7 : « Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

en Artikel 13:

3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeiling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft ;

Zijn A kaart is verstreken sinds 31.10.2024.

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

Overwegende dat betrokkene gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur als student in toepassing van artikel 58 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15.09.2006.

Overwegende dat hij in het bezit was van een A-kaart geldig voor de duur van zijn studies in het academiejaar 2023-2024 namelijk geldig tot 31.10.2024.

Overwegende dat uit de mail dd. 28/11/2024 van de gemeente Linkebeek blijkt dat betrokkene geen verlenging heeft aangevraagd van zijn verblijfsmachtiging als student en dat er nergens in zijn administratief dossier een andere aanvraag tot verblijf zit, besluiten wij dat hij niet niet meer aan de voorwaarden van zijn verblijf voldoet en dient hij het Belgisch grondgebied te verlaten

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. Betrokkene kwam op 16/09/2017 naar België als student op basis van artikel 58 van de wet van 15 december 1980.

De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies en tijdelijk van aard. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins-en familieleven in de zin van art.8 EVRM.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien hij zijn verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is.

Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 62 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), “*de l'article de l'arrêté royal du 08/10/1981*”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van het proportionaliteitsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, de rechten van verdediging en van de manifeste appreciatiefout.

Ter adstruering van zijn enig middel, zet verzoeker het volgende uiteen:

“EN CE QUE

La mesure d'éloignement querellée repose sur les considérations suivantes :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten

Artikel 7 : « Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1 0, 2 0 , 5 0 , 9 0 , 11 0 of 12 0 bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen:

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

en Artikel 13:

3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeiling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft ;

Zijn A kaart is verstreken sinds 31.10.2024.

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

Overwegende dat betrokkene gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur als student in toepassing van artikel 58 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15.09.2006.

Overwegende dat hij in het bezit was van een A-kaart geldig voor de duur van zijn studies in het academiejaar 2023-2024 namelijk geldig tot 31.10.2024.

Overwegende dat uit de mail dd. 28/11/2024 van de gemeente Linkebeek blijkt dat betrokkene geen verlenging heeft aangevraagd van zijn verblijfsmachtiging als student en dat er nergens in zijn administratief dossier een andere aanvraag tot verblijf zit, besluiten wij dat hij niet niet meer aan de voorwaarden van zijn verblijf voldoet en dient hij het Belgisch grondgebied te verlaten.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. Betrokkene kwam op 16/09/2017 naar België als student op basis van artikel 58 van de wet van 15 december 1980.

De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies en tijdelijk van aard. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins-en familieleven in de zin van art.8 EVRM.

Observation liminaire :

Il convient de constater, à titre liminaire, que le requérant a adressé par e-mail du 06 juin 2025, à la partie adverse, une demande de communication du dossier administratif, qui est demeurée sans suite utile jusqu'à ce jour.

La requérante annexe la demande adressée à l'administration.

Il est dès lors, impossible, pour la partie requérante de procéder à la vérification des éléments du dossier, et notamment la bonne réception du courrier « droit d'être entendu ».

Il y a dès lors une violation des droits de la défense, dans la mesure où la requérante n'a pu procéder à la vérification des documents.

Ce fait est d'autant plus vrai que la procédure est écrite, et que la requête doit être complète (article 39/60).

En effet, il convient de rappeler que la procédure devant le Conseil est une procédure écrite, et que la requête et l'ensemble doivent y être développées (Article 39/60 de la loi du 15 décembre 1980).

Dans la mesure où le dossier n'a pas été valablement communiqué, il est impossible de pouvoir développer l'ensemble des moyens et arguments, de telle sorte que les droits de la défense s'en trouvent violés.

De plus, il y a également une violation de l'article 32 de la Constitution prévoit le droit pour tout un chacun d'accéder aux documents administratifs et d'en recevoir copie

Votre Conseil a déjà pu annuler des décisions pour une absence de transmission du dossier administratif dans des affaires relevant du plein contentieux (par exemple : Arrêt n° 221 416 du 20 mai 2019 ou n° 265 698 du 17 décembre 2021).

Un tel raisonnement doit s'appliquer pour un dossier relevant du contentieux de l'annulation

Il convient dès lors de suspendre et annuler la décision entreprise.

2.1. Motivation inadéquate :

Tel que vu ci-dessus, le requérant a adressé le 14 avril 2025 à la partie défenderesse, un courrier électronique pour faire valoir son droit d'être entendu, comme il avait été invité à le faire suite au courrier du 11 mars 2025 de la partie défenderesse (notifié le 26 mars 2025).

Ce courrier a bien été envoyé à l'adresse e-mail indiquée, à savoir « lv.opvolging@ibz.fgov.be ».

Le requérant commençait par exposer la raison de l'absence de demande de renouvellement de son autorisation de séjour :

« En effet, si je n'ai pas pu introduire à ce jour une demande de renouvellement de mon permis A, c'est parce que je n'ai pas pu venir à bout de mon TFE. Pour diverses raisons : sujet de recherche très clivant, pandémie du Covid-19, maladie et j'en passe. Au regard des normes académiques en vigueur, je me retrouve suspendu par la KUL.

Face à cette situation, j'ai demandé une dispense qui a été refusé, j'ai fait recours à l'arbitrage interne des instances académiques avec l'aide de mon conseil en la personne de Maître O. T. W. K. la décision a été négative parce qu'elle n'a pas pris en compte notre argumentation. Avec l'aide de mon conseil, j'ai procédé à un autre recours en appel auprès de l'administration, à ce jour, malgré l'audience qui s'est tenue le 31 janvier j'ignore le verdict. » (SIC)

Il indiquait également :

« Sur un tout autre plan, permettez que je vous signale que parallèlement à mon suivi médical qui se poursuit, j'exerce comme vicaire dominical dans les paroisses Saint Sébastien de Linkebeek et Saint- Nicolas de Drogenbos. Dans l'espoir d'avoir répondu clairement à votre courrier, je saisis cette occasion pour solliciter votre aide et vos conseils avisés pour la régularisation de ma situation administrative (...) » (SIC).

Enfin, le mail du requérant comportait des annexes relativement à la procédure de dérogation à sa réinscription à la KUL (décisions et appels), à ses problèmes de santé (infiltration par périodure en août 2024

à la clinique de la douleur, certificat médical attestant de l'incapacité à travailler à sa thèse, et , enfin relativement à ses nominations comme Vicaire dominical (statut de ministre du culte qui comporte dispense de « permis de travail »).

L'acte attaqué ne se réfère à aucun des arguments développés par le requérant, ni aux pièces annexes déposées.

Le requérant a la preuve que son e-mail a bien été envoyé à la partie adverse.

Il ressort de tout ce qui précède que la partie adverse a méconnu le principe de bonne administration et le principe de minutie et a violé les dispositions de l'article 62 de la loi du 15.12.1980 ainsi que les articles 2 et 3 de la loi du 29.07.1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs.

Le principe de bonne administration (principe de minutie) a également été méconnu.

En vertu du principe général de soin et de minutie qu'« Aucune décision administrative ne peut être régulièrement prise sans que son auteur ait, au préalable, procédé à un examen complet et détaillé des circonstances de l'affaire sur laquelle il entend se prononcer. Ce principe, qui correspond à un devoir de prudence et de minutie, oblige dès lors l'autorité à effectuer une recherche minutieuse des faits, à récolter tous les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin de pouvoir prendre la décision en pleine connaissance de cause, après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce » (arrêt CE n° 221.713 du 12 décembre 2012).

La partie adverse n'a pas pris en considération tous les éléments dont elle DEVAIT avoir connaissance.

Il y a lieu par conséquent de prononcer l'annulation du premier acte attaqué.

2.2. Violation de l'article 74/13 de la loi du 15/12/1980 et violation du principe du droit au respect de la vie privée et familiale induit de l'article 8 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales du principe de proportionnalité.

Votre Conseil a pu juger :

« En ce qui concerne la troisième branche du moyen, le Conseil entend encore relever que la Cour européenne des droits de l'homme a précisé que la vie privée au sens de l'article 8 « englobe le droit pour l'individu de nouer et développer des relations avec ses semblables, y compris dans le domaine professionnel et commercial » (Cour européenne des droits de l'homme, Arrêt Chorfi/Belgique du 07/08/1996).

De même, elle a également précisé ce qui suit :

« La Cour ne juge ni possible ni nécessaire de chercher à définir de manière exhaustive la notion de « vie privée ».

Il serait toutefois trop restrictif de la limiter à un « cercle intime » où chacun peut mener sa vie personnelle à sa guise et d'en écarter entièrement le monde extérieur à ce cercle.

Le respect de la vie privée doit aussi englober, dans une certaine mesure, le droit pour l'individu de nouer, développer des relations avec ses semblables. » (Cour européenne des droits de l'Homme, Arrêt Niemietz / Allemagne du 16/12/1992).

Dès lors que la protection de la vie privée et familiale ne peut se limiter aux seuls liens familiaux, la motivation de l'acte attaqué apparaît comme inadéquate en ce qu'elle n'a pas tenu compte de la spécificité des relations dont la requérant invoquait la protection. » (CCE, Arrêt n°18002 du 29/10/2008).

Votre Conseil a souvent rappelé qu'un examen de proportionnalité est exigé par l'article 8 de la CEDH :

4.2.2. Ensuite, le Conseil doit examiner s'il y a ingérence dans la vie familiale et/ou privée. A cet égard, il convient de vérifier si l'étranger a demandé l'admission pour la première fois ou s'il s'agit d'une décision mettant fin à un séjour acquis.

S'il s'agit d'une première admission, la Cour EDH considère qu'il n'y a pas d'ingérence et il n'est pas procédé à un examen sur la base du deuxième paragraphe de l'article 8 de la CEDH. Dans ce cas, la Cour EDH considère néanmoins qu'il convient d'examiner si l'Etat est tenu à une obligation positive pour permettre de maintenir et de développer la vie privée et/ou familiale (Cour EDH 28 novembre 1996, Ahmut/Pays-Bas, § 63; Cour EDH 31 janvier 2006, Rodrigues Da Silva et Hoogkamer/Pays-Bas, § 38).

*Cela s'effectue par une mise en balance des intérêts en présence.
S'il ressort de cette mise en balance des intérêts que l'Etat est tenu par une telle obligation positive, il y a violation de l'article 8 de la CEDH
(cf. Cour EDH 17 octobre 1986, Rees/Royaume-Uni, § 37).
(..)*

4.2.3. Compte tenu du fait que les exigences de l'article 8 de la CEDH, tout comme celles des autres dispositions de la Convention, sont de l'ordre de la garantie et non du simple bon vouloir ou de l'arrangement pratique (Cour EDH 5 février 2002, Conka / Belgique, § 83), d'une part, et du fait que cet article prévaut sur les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 (C.E. 22 décembre 2010, n° 210.029), d'autre part, il revient à l'autorité administrative de se livrer, avant de prendre sa décision, à un examen aussi rigoureux que possible de la cause, en fonction des circonstances dont elle a ou devrait avoir connaissance.

Lorsque la partie requérante allègue une violation de l'article 8 de la CEDH, il lui appartient en premier lieu d'établir, de manière suffisamment précise compte tenu des circonstances de la cause, l'existence de la vie privée et familiale qu'elle invoque, ainsi que la manière dont la décision attaquée y a porté atteinte. (arrêt n° 68965 du 21/10/2011).

En s'abstenant de procéder à un examen rigoureux, par une mise en balance des intérêts de l'Etat et des intérêts sociaux et familiaux du requérant, la partie défenderesse a commis une violation du droit de la vie privée et familiale du requérant et a méconnu le principe de proportionnalité.

En l'espèce, la partie défenderesse se borne à alléguer que la durée du séjour n'a pas eu pour effet de faire perdre au requérant ses attaches au pays d'origine.

Dans un arrêt n°281759 du 14/12/2022, votre Conseil a jugé :

« S'agissant de la vie privée alléguée du requérant, le Conseil relève à l'examen du dossier administratif que le requérant a été autorisé au séjour pour une durée limitée, en raison de la poursuite d'études, et ce pendant près de trois ans. L'existence d'une vie privée dans son chef peut donc être présumée. ».

En l'espèce, ces principes doivent s'appliquer à l'égard du requérant, qui est arrivé en Belgique pour études en septembre 2017, et a exercé des activités paroissiales comme vicaire dominical à Linkebeek et Drogenbos, et donné cours dans plusieurs écoles, depuis 2019.

En vertu de l'article 74/13 de la loi du 15/12/1980, Lors de la prise d'une décision d'éloignement, le ministre ou son délégué tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant, de la vie familiale, et de l'état de santé du ressortissant d'un pays tiers concerné.

L'acte attaqué ne fait aucune référence aux pièces médicales communiquées par le requérant en annexe de son e-mail du 14 avril 2025.

Partant, la partie adverse a violé l'article 74/13 précité."

2.2 In zijn nota met opmerkingen repliceert verweerder het volgende:

"1.De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikelen 2 & 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Het loutere feit dat een beslissing formeel is gemotiveerd, betekent niet dat een verzoekende partij geen kritiek meer zou kunnen leveren op die formele motivering. Zelfs al is een beslissing formeel gemotiveerd, en zelfs al kent de verzoekende partij aldus de motieven, dan nog kan die verzoekende partij kritiek uiten op het feit dat de motivering niet afdoende is (RvS 18 maart 2010, nr. 202.029).

Het gegeven dat verzoeker het niet eens zijn met de redenering van verwerende partij doet geen afbreuk aan de afdoende en pertinente motivering van de beslissing.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven weergeeft op basis waarvan deze is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, artikel 7, 2° en artikel 13 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast is de beslissing ook gemotiveerd in feite.

Verzoekers A-kaart als student is verstreken sinds 31/10/2024. Hij diende geen nieuwe aanvraag in tot verlenging van uw verder verblijf.

Op 11/3/2025 werd verzoeker verzocht zijn individuele situatie te schetsen, betekend op 26/3/2025. Bewijs dat het hoorrecht verzoeker is betekend op 26/3/2025:

Het document bevat een handtekening van verzoeker als een datum, met name 26/03/2025.

Verzoeker is hierop niet ingegaan en bezorgde de gemachtigde geen documenten.

Verzoeker haalt aan dat hij op 14 april 2025 een email heeft gestuurd naar de gemachtigde (lv.opvolging@ibz.fgov.be). Het administratief dossier bevat geen email van die datum. Verzoeker langs zijn kant legt ook geen ontvangstmelding van zijn email door de gemachtigde, om te bewijzen dat verwerende partij die email effectief heeft ontvangen. Hij voegt enkel een knip en plakwerk in zijn verzoekschrift zonder de eigenlijke email met ontvangstmelding toe te voegen als bijlage aan zijn verzoekschrift.

De elementen die door verzoeker worden aangehaald, met name zijn beroep bij de KUL, zijn gezondheidsproblemen... kunnen niet in rekening worden gezien verzoeker de gemachtigde hieromtrent niet tijdig (voor het nemen van de bestreden beslissing) op de hoogte heeft gebracht, zoals vermeld in zijn brief dat hem op 26/3/2025 was betekend. Hoe dan had de gemachtigde verzocht om stukken over te maken binnen 15 dagen, dus technisch gezien was 14 april 2025 al buiten termijn!

2. Vervolgens haalt verzoekende partij aan dat de gemachtigde geen rekening zou hebben gehouden met het privéleven van verzoekende partij en verwijst naar artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Tevens blijkt uit de bestreden beslissing dat een onderzoek naar de concrete situatie van verzoekende partij heeft plaatsgehad.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet is een bepaling die erop is gericht te waarborgen dat de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening houdt met welbepaalde omstandigheden en fundamentele rechten, zijnde het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.

Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 5 van Richtlijn 2008/115/EG over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen die illegaal op hun grondgebied verblijven (de Terugkeerrichtlijn), en de drie te respecteren elementen vinden eveneens hun weerklink in respectievelijk de artikelen 24 (hoger belang van het kind), 4 (verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen) en 7 (eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven) van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest). Bij de tenuitvoerlegging van de Terugkeerrichtlijn zijn de Lidstaten eveneens gehouden tot naleving van die artikelen van het Handvest. Conform artikel 52, 3 van het Handvest moet aan artikel 7 van het Handvest een zelfde draagwijdte worden gegeven als aan artikel 8 van het EVRM.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet weerspiegelt in deze zin hogere rechtsnormen, zoals het gezinsleven vervat in artikel 8 van het EVRM waarvan verzoeker ook de schending van inroept.

Verzoeker heeft geen minderjarige kinderen, noch enige medische problemen en verzoeker heeft niet aangetoond dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid waren met iemand in België.

Bovendien merkt verzoekende partij geen enkele onoverkomelijke hindernis op om het voorgehouden privé- of gezinsleven verder te zetten in het land van herkomst.

Omwille van deze verschillende redenen is er bijgevolg vast te stellen dat de overheid geen enkele positieve verplichting had ten aanzien van verzoekende partij om te verblijven in het Rijk.

Er is in casu geen sprake van een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

3. Wat betreft de vermeende schending van artikel 8 EVRM.

De verzoekende partij heeft geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België, noch medische problemen te hebben zodat een schending van het artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk wordt gemaakt.

Opdat een relatie tussen meerderjarigen, zoals in casu tussen verzoeker en zijn vrienden die in België verblijven onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, §33).

Het komt aan verzoeker toe om concreet aannemelijk te maken dat er sprake is van een bijzondere band van afhankelijkheid.

Verzoekende partij staaft niet met concrete elementen dat er een band van afhankelijkheid is. Er is dus in casu geen sprake van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM zoals geïnterpreteerd door het EHRM.

Om een schending van zijn privéleven aannemelijk te maken, komt het verzoeker toe om concreet aan te tonen dat hij bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd met de gemeenschap waarin hij verblijft die dermate intens zijn dat zij deel uitmaken van zijn sociale identiteit zodat deze onder de notie 'privéleven' uit artikel 8 van het EVRM zouden kunnen vallen (EHRM 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, § 63), zodat deze niet als "gewone" sociale relaties kunnen worden gekwalificeerd. Met haar uiterst summier betoog toont verzoekster niet aan dat er sprake is van dergelijke intense banden. Hij maakt een schending van zijn privéleven geenszins aannemelijk.

Aangezien geen beschermenswaardig gezinsleven werd aangetoond, kan er evenmin sprake zijn van een disproportionele inbreuk op dit gezinsleven. Bovendien gaat het in casu om een eerste toelating en niet over de weigering van een voortgezet verblijf, waardoor in geen geval een toetsing vereist is aan de criteria uit artikel 8, tweede lid van het EVRM, die verzoeker in zijn middel aanhaalt. De afweging tussen enerzijds de belangen van de staat en anderzijds de belangen van de verzoeker in het licht van diens recht op familie- en gezinsleven is immers slechts vereist indien er sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven (cf. RvS 5 juni 2013, nr. 223.744), quod non in casu.

Waar verzoeker verwijst naar arresten van Uw Raad, wenst verwerende partij op te merken dat verzoeker niet op dienstige wijze kan verwijzen naar de arresten van de Raad. Immers hebben precedents in het Belgisch rechtssysteem geen bindende kracht en moet elke zaak individueel beoordeeld worden. Bovendien maakt verzoeker niet aannemelijk op welke manier de situatie van de aangehaalde zaak gelijkaardig zou zijn aan zijn eigen situatie.

Verzoekende partij bewijst geenszins de schending van artikel 8 EVRM.

Gelet op voorgaande volstaan de motieven, die niet betwist worden en die steun vinden in het administratief dossier, om de bestreden beslissing te schragen naar recht."

2.3 Waar verzoeker een inhoudelijke kritiek uiteenzet ten aanzien van de motieven van de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

Er wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd met toepassing van artikel 7, eerste lid, 2° juncto artikel 13, §3, 1° en 2° van de Vreemdelingewet. Verweerder motiveert in de eerste plaats dat verzoeker langer in het Rijk verblijft dan de toegestane termijn van zijn verblijf. Zijn A-kaart in de hoedanigheid van student is verstreken sinds 31 oktober 2024. Ten tweede stelt verweerder vast dat verzoeker niet langer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Verzoeker werd gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden met beperkte duur in de hoedanigheid van student. Verzoeker heeft geen verlenging aangevraagd van zijn verblijfsmachtiging als student. Deze vaststellingen worden door verzoeker niet betwist.

Verzoeker voert wel de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

In de bestreden beslissing wordt een afweging gemaakt in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet die luidt als volgt:

“Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. Betrokkene kwam op 16/09/2017 naar België als student op basis van artikel 58 van de wet van 15 december 1980.

De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies en tijdelijk van aard. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins-en familieleven in de zin van art.8 EVRM.”

Verzoeker voert aan dat hij door verweerder op 26 maart 2025 werd uitgenodigd om, gelet op diens voornemen om de bestreden beslissing te nemen, zijn persoonlijke situatie uiteen te zetten. Hij heeft daarop een e-mailbericht verstuurd naar het e-mailadres van verweerder op 14 april 2025. Hij lichtte in dit bericht toe waarom hij geen aanvraag tot verlenging van zijn verblijfsmachtiging als student heeft ingediend, met welke medische problemen hij kampt en wees op het feit dat hij werkzaam is als priester. Verzoeker betoogt dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat met deze informatie rekening werd gehouden.

Verweerder repliceert in zijn nota met opmerkingen dat hij inderdaad een schrijven aan verzoeker heeft betekend op 26 maart 2025 met de vraag om alle belangrijke elementen mee te delen vooraleer wordt overgegaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. In deze brief wordt verzoeker verzocht om binnen *“een termijn van 15 dagen [...] te rekenen vanaf de datum van kennisgeving [...] deze elementen kenbaar te maken en het behoud van de machtiging tot verblijf in België te verdedigen. Eventuele bewijsstukken moeten schriftelijk worden verstuurd naar Bureau Lang verblijf (lv.opvolging@ibz.fgov.be) [...] of kunnen via het gemeentebestuur worden overgemaakt”*. Verweerder stelt dat verzoeker hier niet is op ingegaan en aan hem geen bijkomende documenten heeft bezorgd. De e-mail van 14 april 2025 bevindt zich volgens verweerder niet in het administratief dossier. Hij voert aan dat verzoeker geen ontvangstmelding van zijn e-mailbericht voorlegt waardoor niet is aangetoond dat het bestuur de e-mail daadwerkelijk heeft ontvangen.

Nazicht van het administratief dossier leert dat verweerder hierin niet kan worden gevolgd. In het elektronisch administratief dossier bevindt zich namelijk een stuk met referentnummer *“101288157.msg”* van 27 mei 2025. Het betreft een e-mailbericht van de gemeente Linkebeek aan verweerder die werd verstuurd op 23 mei 2025 waaruit onomstotelijk blijkt dat verzoeker op maandag 14 april 2025 om 21u15 aan de geadresseerde *“lv.opvolging@ibz.fgov.be”* wel degelijk de volgende e-mail heeft verstuurd:

“Monsieur/Madame

J'accuse réception de votre correspondance (référence (...) du 11.03.2025, personne de contact I. B.) par le biais des services de la commune de Linkebeek.

De prime abord, je tiens à vous signaler que pour avoir une certaine compréhension de votre correspondance, j'ai eu recours à des outils de traduction disponibles via internet : Google translation et DeepL en dehors des explications reçu à la commune.

En effet, si je n'ai pas pu introduire à ce jour une demande de renouvellement de mon permis A, c'est parce que je n'ai pas pu venir à bout de mon TFE. Pour diverses raisons : sujet de recherche très clivant, pandémie du Covid-19, maladie et j'en passe. Au regard des normes académiques en vigueur, je me retrouve suspendu par la KUL.

Face à cette situation, j'ai demandé une dispense qui a été refusé, j'ai fait recours à l'arbitrage interne des instances académiques avec l'aide de mon conseil en la personne de Maître O. T. W. K. la décision a été négative parce qu'elle n'a pas pris en compte notre argumentation. Avec l'aide de mon conseil, j'ai procédé à un autre recours en appel auprès de l'administration, à ce jour, malgré l'audience qui s'est tenue le 31 janvier j'ignore le verdict. L'administration et mon conseil ne m'ayant communiqué aucune information à ce sujet. Voilà ce qui explique le fait que je n'ai pas introduit une demande de permis de séjour A.

Sur un tout autre plan, permettez que je vous signale que parallèlement à mon suivi médical qui se poursuit, j'exerce comme vicaire dominical dans les paroisses Saint Sébastien de Linkebeek et Saint Nicolas de Drogenbos.

Dans l'espoir d'avoir répondu clairement à votre courrier, je saisis cette occasion pour solliciter votre aide et vos conseils avisés pour la régularisation de ma situation administrative. Soyez rassurés de toute ma disposition à fournir toutes les informations qui me seront demandées. Dans l'attente d'une suite favorable, recevez l'expression de mon plus profond respect."

De bovenstaande e-mail ging onder meer gepaard met een aantal medische attesten en documenten alsook documenten waaruit blijkt dat verzoeker is tewerkgesteld als priester. Bijgevolg moet de Raad vaststellen dat verzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij op 14 april 2025 daadwerkelijk via de geijkte weg – namelijk via een elektronisch schrijven gericht aan het juiste e-mailadres – pertinente informatie heeft overgemaakt aan verweerder. Verzoeker heeft zijn zorgvuldigheidsplicht volbracht door de instructies uit de vraag om gehoord te worden die hem op 26 maart 2025 werd betekend, op te volgen. Verweerder toont niet aan op welke wijze het de taak van verzoeker zou zijn om, naast het daadwerkelijk versturen van de e-mail aan het daarvoor voorziene e-mailadres, ook nog na te gaan of de e-mail daadwerkelijk bij verweerder is toegekomen. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat verweerder de pertinente informatie in overweging heeft genomen bij het nemen van de bestreden beslissing. Er wordt namelijk niets gemotiveerd omtrent de medische situatie van verzoeker, noch omtrent het feit dat hij in België een tewerkstelling als priester bekleedt. Op geen enkele wijze blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met de elementen zoals uiteengezet in het e-mailbericht van 14 april 2025.

Waar verweerder aanvoert dat de termijn van 15 dagen zoals bepaald in zijn schrijven van 26 maart 2025 op 14 april 2025 reeds was verstreken, merkt de Raad op dat deze vaststelling niet wegneemt dat verzoeker de informatie wel degelijk vóór het nemen van de bestreden beslissing aan verweerder heeft verstuurd. Er mag dan ook van verweerder worden verwacht dat hij met deze informatie rekening houdt en duidelijk motiveert waarom de aangebrachte elementen niet in de weg staan aan het nemen van de bestreden beslissing. Verweerder maakt niet aannemelijk dat indien de gevraagde informatie buiten de gestelde termijn van 15 dagen ter kennis wordt gebracht, de laattijdigheid ervan moet worden gesanctioneerd door de informatie buiten beschouwing te laten. Er blijkt niet dat het enkele feit dat verzoeker de gevraagde informatie pas op 14 april 2025 heeft verstuurd, automatisch betekent dat met deze informatie geen rekening meer hoeft te worden gehouden.

Verzoeker maakt een schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het enige middel is dan ook in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 16 mei 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend zesentwintig door:

N. MOONEN,

K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

N. MOONEN